

РОКЛИЧКАТА ПАКЪ СЪДРАНА.

На Ружка Б. Блъскова.

Месечинко витороба,
Свѣтлолика, дяволита,
Що ме гледашъ толкозъ строго,
Да не би да си сърдита?

Рокличката си съдрана,
Щомъ погледнахъ — зле ми стана.
Знамъ, че бой голѣмъ ме чака,
А пѣкъ кривъ е котарака...

Затова си легнахъ рано,
Утре рано пакъ ще стана
Да я кърпя, ако може,
И ямичка да ѝ сложа.

Ще отрѣжа отъ пердето,
То е толкова голѣмо,
Че закрива ми небето —
Само да не знае мама...

Че каквато тя е строга,
Както знае да наказва...
Месечинко витороба,
Моля те, недей ѝ казва!

Калина-Малина.